

זוהר ח"א פרשת ויגש - דף ריא ע"א

ענין הקרבנות שהקריב יעקב

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמֵרָאֵת הַלַּיְלָה וּגו'". אמר רבי שמעון, "במראת" כתוב, בא וראה, "וַיִּזְבַּח זִבְחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו" בתחלה^[א], בשביל להמתיק מדת הדין בסוד אהבת חסד, ואז "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמֵרָאֵת הַלַּיְלָה", במדרגה זו שאמרנו שהיא מראת הלילה.

זוהר ח"ג פרשת נשא - דף קלח ע"א

בכל האנשים שכפל את שמם מפסיק ביניהם לבד משה

"וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב יַעֲקֹב". בכל מקום שהשם נזכר שני פעמים, יש טעם מפסיק ביניהם, כמו אברהם אברהם, יעקב יעקב, שמואל שמואל, בכולם טעם מפסיק ביניהם, מלבד משה משה, שאין טעם מפסיק ביניהם.

ומה הטעם, אברהם אברהם, האחרון בשלמות והראשון אינו בשלמות, שעתה נשתלם בעשרה נסיונות, ולפיכך טעם מפסיק ביניהם, שעתה אין הוא כבתחלה.

יעקב יעקב, האחרון בשלמות והראשון אינו בשלמות, שעתה נתבשר ביוסף, ושרתה עליו השכינה, ועוד, שעתה נשתלם להיות בארץ עץ קדוש, כדמיון שלמעלה, ב"ב תחומין בשבעים ענפים^[ב], מה שלא היה כן בתחלה, ולפיכך האחרון בשלמות, והראשון אינו בשלמות, וטעם מפסיק ביניהם.

שמואל שמואל, טעם מפסיק ביניהם, מפני מה, שהאחרון בשלמות והראשון אינו בשלמות, שעתה הוא נביא, וקודם לזה לא היה נביא.

אבל משה משה אין טעם מפסיק ביניהם, שמיום שנולד בשלמות היה, שכתוב "וַתֵּרָא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא".

זוהר ח"א פרשת ויגש - דף ריא ע"א

למה פרט הקדוש ברוך הוא בשמו

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִי", מה הטעם, לפי שצד הקדושה שלמעלה כך תאמר^[ג], שהרי צד הטומאה אין מזכיר הקדוש ברוך הוא, וכל צד הקדושה נזכר בשמו.

זוהר ח"א פרשת ויגש - דף ריא ע"א

יא. אלהי אביו, היינו מדת הדין, שנקראת לילה, והיא שורש יצחק. מים וְשִׁבְעִים תְּמָרִים", וכנגד זה י"ב שבטי ישרון, ושבעים נפש.

יב. היינו כנרמז בהפסוק, "וְשֵׁם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינֹת" יג. פירוש, לפי שיעקב היה מכין אז למדת הדין,

זוהר ח"ב פרשת בשלח - דף נג ע"א

יעקב התירא לרדת למצרים עד שהבטיחו הקדוש ברוך הוא על כל הדברים שמהם התירא

"אַל תִּירָא מִרְדָּה מִצְרִימָה". אמר רבי ייסא בזמן שנסע ישראל לרדת בגלות מצרים, יראה ואימה גדולה נפלה עליו, אמר לו הקדוש ברוך הוא ליעקב, למה אתה נתירא, "אַל תִּירָא מִרְדָּה מִצְרִימָה", ממה שכתוב "אַל תִּירָא", מובן שיראה היה מפחד, אמר לו ירא אנכי פן יכלו בני, אמר לו "כִּי לְגוֹי גָדוֹל אֲשִׁימְךָ שָׁם", אמר לו ירא אנכי פן לא תשרה עמהם השכינה, אמר לו "אֲנֹכִי אֲרֹד עִמָּךְ מִצְרִימָה", אמר לו עוד אני ירא שלא אזכה להקבר בין אבותי, ולא אראה גאולת בני והגבורות שתעשה להם, אמר לו "וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךָ גַּם עֲלֶה", אעלך להקבר בקברי אבותיך, "גַּם עֲלֶה", לראות גאולת בניך והגבורות שאעשה להם.

זוהר ח"ב פרשת שמות - דף ט"ז

הקדוש ברוך הוא נדר ליעקב שירד עימו וגם יעלהו

אמר רבי יהודה, בא וראה, שני נדרים נדר הקדוש ברוך הוא ליעקב, אחד שירד עמו לדור עמו בגלות, ואחד שיעלהו מקברו לראות השמחה של עזרת הקדושה השוכנת עם בניו, זה שכתוב: "אֲנֹכִי אֲרֹד עִמָּךְ מִצְרִימָה", אנכי ארד עמך בגלות, ואנכי אעלך גם עלה, כמו שכתוב (יחזקאל לו י ב): "וְהֶעֱלֵיתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עִמָּי", וכתוב: "שָׁשׂוּם עָלוּ שְׂבָטִים שְׂבָטֵי יִהּ".

זיו הזוהר

אלקי אביו, שנקראת לילה, ונקל לטעות בסטרא משם, לכך אמר זה השם, שלא יסתפק, ויבין בודאי אחרא, שנקראת חושך, שהיא נשתלשלת ויונקת מי הוא המדבר עמו.